

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αφ. φυλλ. 88)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Οκτώβριος-Νοέμβριος 2017

ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΧΑΝ ΦΙΛΟΤΙΜΟ ΚΑΙ ΕΛΕΓΑΝ ΟΧΙ !!

Ἡ παρακάτω ἱστορία εἶναι ἀπὸ τὶς χιλιάδες ποὺ διαβάζουμε καὶ μᾶς γυρίζουν πίσω σὲ μιὰ ἄλλη Ἑλλάδα πρὶν ἐπιβληθοῦν στὴν ζωὴ τοῦ τόπου οἱ πολιτικάντηδες. Στὴν Ἑλλάδα τοῦ ἤθους καὶ τῶν ἰδανικῶν τότε ποὺ οἱ Ἕλληνες ἔλεγαν **ΟΧΙ** καὶ δὲν ἔξαργύρωναν τὶς πράξεις τους μὲ θέσεις στὸ δημόσιο καὶ στὰ ἀξιώματα αὐτοῦ τοῦ τόπου. Στὶς 21 Μαΐου 1945 ἔγινε στὰ Τρίκαλα ἡ ἐπίσημη

παράδοση τῆς σημαίας τοῦ 5^{ου} Συντ/τος Πεζικοῦ ποὺ εἶχε κρῦψει κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου ὁ στρατιώτης Νικόλαος Λεοντάρης. Ἡ σημαία ἦταν κρυμμένη γιὰ τρία περίπου χρόνια μέσα σὲ

μιὰ κρύπτη καὶ εἶχε παραμείνει ἄθικτη. Ὁ Νικόλαος Λεοντάρης εἶχε καταφέρει νὰ σώσει ἀπὸ τοὺς Ἴταλοὺς τὸ σύμβολο ἑνὸς ἱστορικοῦ συντάγματος, τοῦ 5^{ου} συντάγματος Τρικάλων ποὺ εἶχε πάρει μέρος μὲ ἐπιτυχία στὰ σημαντικότερα πολεμικὰ γεγονότα. Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1941 βρέθηκε στὴν Ἠπειρο ὅπου συνάντησε τὸν φίλο του, στρατιωτικὸ για-

τρὸ Βασίλειο Κλιάφα. Ὁ τελευταῖος εἶχε ἐντολὴ ἀπὸ τὸν διοικητὴ Γεωργούλα, νὰ διαφυλάξει τὴ σημαία καὶ κάποια ἱστορικὰ ἀντικείμενα τοῦ συντάγματος. Ὅμως, ἐπειδὴ τὸ χωριό του εἶχε ἐρημώσει καὶ δὲν θὰ μπορούσε νὰ τὸν βοηθήσει κάποιος χωρικός, ὁ Κλιάφας εἶπε στὸν Λεοντάρη νὰ κρῦψει ἐκεῖνος τὰ πολεμικὰ κειμήλια. Ὁ Λεοντάρης δέχτηκε καὶ τοῦ εἶπε νὰ μεταφέρει τὰ πράγ-

ματα στὸ χωριό του, ὥστε νὰ τὰ βρεῖ ὅταν ἐπιστρέψει. Ὁ Νικόλαος Λεοντάρης πρὶν φύγει ἀπὸ τὴ ζωὴ διηγήθηκε τὴν ἱστορία στὸν ἀγαπημένο ἐγγονό του Νικόλα ποὺ τὴν ἀναρτήσε στὴν ἐπί-

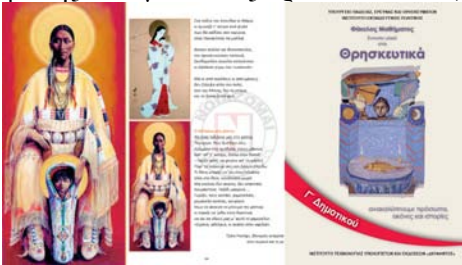

Ἀπὸ τὴν τελετὴ παράδοσης τῆς Σημαίας τοῦ 5^{ου} Συντ/τος Πεζικοῦ ἀπὸ τὸν Νικόλαο Λεοντάρη

σημο ἱστοσελίδα του: «Μαζὶ μὲ τὸν πατέρα μου, τὰ τοποθετήσαμε σὲ ἕνα ξύλινο κιβώτιο στὴν ἀποθήκη, τὸ ξίφος κάτω ἀπὸ ἕνα στρώμα μὲ ροκόφυλα καὶ τὴ σημαία σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ δύο μπαούλα ποὺ εἶχε τὸ προικιδὸ ρουχισμοῦ ἢ ἀδελφῆ μου». Ὁ πατέρας λίγο ἀργότερα ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ. Κάποια στιγμή ...

(Συνέχεια στὴν 7^η σελίδα)

• «Ρωτάω πολὺ σοβαρὰ τοὺς Ἁγίους πατέρες καὶ παρακαλῶ πολὺ ἄς μοῦ ἀπαντήσῃ κάποιος ΥΠΕΥΘΥΝΑ. Ὁ μεγάλος μου ὁ γιὸς πηγαίνει στὴν Γ΄ Δημοτικῶ. Ὁ ... φάκελος (ποὺ φυσικὰ δὲν εἶναι «φάκελος», ἀλλὰ κανονικὸ βιβλίον γιὰ τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν) παρουσιάζει τὴν Παναγία καὶ τὸν Χριστὸ σὰν ... Ἰνδιάνους μὲ ΦΩΤΟΣΤΕΦΑΝΑ καὶ γιὰ τὴν ἀκριβεία σὰν Ἰνδιάνους τῆς φυλῆς Τσεγιέν! Σᾶς ἐρωτῶ λοιπόν,

Ἅγιοι πατέρες, ἂν αὖριο τὸ πρῶτο ἔρθῃ ὁ γιός μου καὶ μοῦ πεῖ πῶς ὁ Χριστὸς καὶ ἡ Παναγία ἦταν δυὸ καλοὶ ... Ἰνδιάνοι... Ποιὸς θὰ φέρει τὴν εὐθύνη;» (Γ. Μιχαλόπουλος, Ἐλευθερη Ὁρα, 22/9/17, σελ.2)

• «Ὁ Χριστὸς ξανασταυρώνεται. Ἡ Παναγία μας ἐξωστρακίζεται ἀπὸ τὴ ζωὴ μας. Ἡ εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἀπορρίπτεται σὲ κάλαθους ἄχρηστων. Ἡ Ὁρθοδοξία μας διώκεται. Ἡ ἑβδομὴ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ περὶ τῆς «ἑβδομῆς ἡμέρας» ποδοπατεῖται! Ἡ ἀργία τῆς ἡμέρας τῆς Κυριακῆς ἔχει καταργηθεῖ. Τὰ ἥθη ἀνατρέπονται! Ἡ ὁμοφυλοφιλία νομιμοποιεῖται! Ὁ Ἰσλαμισμὸς εὐνοεῖται καὶ ἐξαπλοῦνται ὀλοταχῶς. Ἡ Ἑλλάδα μας ἀποχριστιανίζεται Ἡ ἐθνικὴ συνείδηση νεκρώνεται! Ἡ ἔνδοξος ἱστορία μας ἀλλοιώνεται! ΟΛΑ ἀναποδογυρίζονται, ἀνατρέπονται! Ἡ ἀθεία θριαμβεύει! Ἡ «πανθησκεία», ὁ «Οἰ-

κουμενισμὸς» προωθεῖται συστηματικὰ καὶ ὀλοταχῶς! Ἡ παγκοσμιοποίηση τοῦ Πλανῆτη μας εἶναι ἡ αἰτία ὅλων αὐτῶν τῶν νέων δραστηριοτήτων ἢ «globalization»! (Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. 25/9/2017).

• Μία νέα ἄλωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, κολοσσιαίων κοσμοπολιτικῶν διαστάσεων καὶ συνεπειῶν ἐπιχειρεῖται καὶ συντελεῖται ... ποὺ ἴσως εἶναι **μεγαλύτερες τῶν συνεπειῶν ποὺ βίωσε ὁ ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Ὁρθοδοξία ἀπὸ τὴν ἄλωση τῆς Κωνσταντινούπολης**, τὴν πώση τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ. Δανειζόμενοι μάλιστα καὶ ἐλαφρὰ παραφράζοντας φράσεις ἀπὸ τὴ δραματικὴ καὶ προφητικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Ἁγίου Χρυσόστομου Σμύρνης στὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο τὴν προπαρὰ τὸν μαρτυρικὸ θάνατον τοῦ στὶς 25 Αὐγούστου 1922 κατὰ τὴν κατάληψη τῆς Σμύρνης στὴν ὁποία διακρίνεται ἡ ἀγωνία τοῦ γι' αὐτὸ ποὺ ἐπέρχεται γιὰ τοὺς Ἕλληνες τῆς περιοχῆς χωρὶς κανεὶς νὰ μπορεῖ νὰ τὸ ἀποτρέψει. Ἀπευθυνόμενος τότε στοὺς Ἕλληνες, ὁ μαρτυρικὸς Ἱεράρχης τόνισε ὅτι «τῆς ἀφάνταστου ταύτης καταστροφῆς βεβαίως αἴτιοι εἶναι οἱ πολιτικοὶ καὶ προσωπικοὶ σας ἐχθροὶ πλὴν καὶ Ὑμεῖς φέρετε μέγιστον τῆς εὐθύνης βάρους διὰ τὰς πράξεις Σας...» (τοῦ κ. Παναγιώτη Τσαγκάρη, περιοδικὸ Παρακαταθήκη, τεῦχος 115 τοῦ 2017 σ.14).

• «Θὰ συνιστοῦσα σὲ κάποιους νὰ μὴν δοῦν τὸ παγκόσμιο Πρωτάθλημα στίβου... Θὰ ἀπελπιστοῦν. Οἱ πλεονεκτήματα πολλοὶ δρομεῖς, πρὶν τρεξοῦν, κά-

νουν την προσευχή τους, τὸ σταυρὸ τους, ὑψώνουν τὰ χέρια πρὸς τὸν οὐρανὸ. Μετὰ τὸν ἀγῶνα ξανακάνουν τὸ σταυρὸ τους καὶ κάποιοι μάλιστα γονατίζουν μὲ τὸ βλέμμα καὶ τὰ χέρια πρὸς τὸν οὐρανὸ σὰν εὐχαριστία. Τὸ ἐκνευριστικὸ εἶναι πὼς νικᾶνε κιόλας, παίρνουν καὶ χρυσὸ κύριε Βούτση, μὰ πὼς σᾶς ξέφυγαν;» (pentapostagma.gr 12/8/17)

● Γιώργος Καφετζόπουλος: «Υπάρχει κάποιο σάιτ ἢ κάποιος ποὺ μπορεῖ νὰ μοῦ δώσει βῆμα νὰ γράφω ἄρθρα ἐναντίον πολιτικοποιημένων καλλιτεχνῶν ἢ ιδεολόγων καλλιτεχνῶν ἢ ἀριστερῶν ἀφεντικῶν... Τοὺς ἔχω βαρεθεῖ, μεγαλύτεροι ὑποκριτὲς ἀπὸ αὐτὰ τὰ φρόκαλα ποὺ κονομᾶνε πουλώντας ιδεολογία καὶ ἀριστεριλίκι δὲν ὑπάρχουν. Καὶ ἐπειδὴ στὸ θέατρο καὶ στὸ σινεμὰ εἶναι φουλ τέτοιοι. Θέλω κάποιος νὰ μοῦ δώσει ἓνα βῆμα, γιὰ νὰ γράφω μὲ ψευδώνυμο. Καὶ νὰ ἀρχίσω νὰ ρουφιανεύω καὶ τὶς λαδιῆς ποὺ γίνονται στὸ χῶρο. Θέλω νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὸν φασισμό τοῦ σηκνοθέτη στὴν σύγχρονη τέχνη καὶ εἰδικότερα ἀπὸ ἄτομα ποὺ αὐτὰ πλασάρονται ὡς ἀντίθετοί του.» (Πηγή: iefimerida.gr, 28/8/2016)

● Ἐφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ ἡ Ζωὴ Λασκάρη. Δὲν θὰ ἀναφερθοῦμε αὐτὴ τὴ στιγμή στὶς δάφνες της. Θὰ περιοριστοῦμε νὰ ἀναφερθοῦμε σὲ ἓνα πράγμα ποὺ δυστυχῶς τὰ περισσότερα Μ.Μ.Ε. ἀποσιώπησαν. Εἶναι ἡ σταθερὴ σχέση ποὺ εἶχε μὲ γνωστὸ πνευματικὸ τῆς Ἀθήνας γιὰ 40 ὁλόκληρα χρόνια. Ἄντὶ νὰ τρέχει σὲ ψυχολόγους καὶ ψυχιάτρους γιὰ τὰ προσωπικά της προβλήματα, προτίμησε νὰ ἔχει γιὰ 40 χρόνια μιὰ συνεϊδητὴ καὶ σταθερὴ σχέση μὲ ἓναν

πνευματικὸ. Πρόκειται γιὰ ἀποσπάσματα μιᾶς ἀπὸ τὶς τελευταῖες συνεντεύξεις της, ποὺ εἶχε δώσει στὸν «Φιλελεύθερο» τῆς Κύπρου. **Ποιὰ ἀνάγκη σᾶς ὀδήγησε σὲ πνευματικό;** Ἡ ἀνάγκη ποὺ ὀδηγεῖ ἄλλους στὸν ψυχολόγο. Ἐγὼ δὲν πιστεύω στὴν ψυχανάλυση. Ὅσες φορὲς πῆγα ἤξερα περισσότερα ἀπὸ αὐτοῦς. Εἶχα ἀνάγκη ἀπὸ ἓναν πνευματικὸ ἄνθρωπο. Νὰ μοιραστεῖ τὶς ἀπορίες μου. **Ἡ σχέση σας μὲ τὸν Θεὸ ποιὰ εἶναι;** Τὸν Θεὸ τὸν ἔχω μέσα μου. Ἐμεῖς εἴμαστε ἡ Ἐκκλησία. Πιστεύω βαθύτατα, κοινωνῶ. **Ἔχετε θυμώσει ποτὲ μὲ τὸν Θεό;** Γιατί νὰ θυμώσω; Ξέρει ἀπόλυτα τί κάνει. Πολλοὶ λένε «γιατί σὲ μένα Θεέ μου;» Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἀμάρτημα. Εἶναι σὰν νὰ Τὸν ἀμφισβητεῖς. Καὶ δὲν εἶμαι καὶ καμιά θεοῦσα. Ὑπάρχει, φυσικά, ἡ ἀποψη ὅτι ἂν πιστεύεις στὸν Θεὸ δὲν εἶσαι καλλιεργημένος. Πόσο πλανημένοι εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἀλήθεια. (Πηγή: vimaorthodoxias.gr)

● Ὁ Πρόεδρος Πούτιν ἐπιτέθηκε στὸν Πάπα Φραγκίσκο «Ὁ Πάπας χρησιμοποιοῖ τὸ βῆμα του γιὰ νὰ πιέσει πρὸς μιὰ ἐπικίνδυνη ἄκρως ἀριστερὴ πολιτικὴ ιδεολογία γιὰ τοὺς **εὐάλωτους ἀνθρώπους σὲ ὅλο τὸν κόσμο**, τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν ἐμπιστεύονται λόγω τῆς θέσης του. Ἄν κοιτάξετε τί λέει αὐτὸς (ὁ Πάπας) **εἶναι σαφὲς ὅτι δὲν εἶναι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ**. Τουλάχιστον δὲν εἶναι ... τοῦ Χριστιανικοῦ Θεοῦ. Ὀνειρεύεται μιὰ παγκόσμια κυβέρνηση καὶ ἓνα παγκόσμιο κομμουνιστικὸ σύστημα καταστολῆς» δήλωσε ὁ Πούτιν στὸ ναυτικὸ καθεδρικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου στὴν Κροστάνδη. (Πηγή: orthodoxia.gr)

«ΑΝ ΒΡΕΘΩ ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΑ, ΚΑΝΩ ΝΟΕΡΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ»

Παναγιώτης Δημακάκος: Ὁ ὁμότιμος καθηγητὴς τῆς Ἱατρικῆς Ἀθηνῶν περιγράφει περιπτώσεις **θείας παρέμβασης** στὸ χειρουργεῖο... στὸν Γιώργο Ρήγα στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐφημερίδα «Κιβωτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας». Ὁ πραγματικὸς ἐρευνητὴς ἀναζητᾷ τὴν ἀλήθεια καὶ τελικὰ ἐκεῖ εἶναι ποὺ συναντᾷ τὸν Θεό. Τέτοιο εἶναι τὸ παράδειγμα τοῦ Παναγιώτη Δημακάκου, ὁμότιμου καθηγητῆ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. «Θρησκεία καὶ ἐπιστήμη εἶναι δίδυμες ἀδελφές. Δὲν συγκρούονται, ἀλλὰ εἶναι

πυλώνες τοῦ κτίριου ποὺ λέγεται ἀλήθεια.» Φλογερός εὐπατρίδης καὶ πρωτοπόρος στὸν τομέα τῆς ἀγγειοχειρουργικῆς, μὲ χιλιάδες ἐπεμβάσεις στὸν ἐνεργητικὸ του, γνώρισε τὴν ἀναγνώριση σὲ μεγάλα ἰατρικὰ κέντρα στὸ ἐξωτερικὸ,

ἀλλὰ ἐπέστρεψε γιὰ νὰ δημιουργήσει στὸν τόπο του. Παρὰ τίς πολλὲς διακρίσεις του, μὲ σεμνότητα καὶ συγκίνηση ἐξομολογεῖται πὼς ἔχει τὴν προσευχὴ ὡς νοερὸ ὄπλο. **Μὲ προσωπικὴ του φροντίδα, τὸ δωμάτιο στὸ ὁποῖο ἐκοιμήθη ὁ Ἅγιος Νεκτάριος στὸ Ἀρεταίειο Νοσοκομεῖο ἔγινε χώρος προσκυνήματος**, ἐνῶ τὸ παρεκκλήσι τοῦ Ἁγίου στὸ νοσοκομεῖο ἀγιογραφήθηκε μὲ τὰ θαύματά του. Ὁ ἴδιος ἀφοπλιστικὰ ὁμολογεῖ: «Ὁ ἀληθινὸς ἐπιστημόνας ἀναζητᾷ τὴν ἀλήθεια. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἀλήθεια ἐστὶ, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν

Θεό. Γίνεται ἔτσι λάτρης, μύστης, ἀκόλουθος, μαθητὴς Του. Ὁ ἴδιος, ὁμολογῶ, δεκαετίες τώρα, δὲν χειρουργῶ χωρὶς νὰ ἔχει προηγηθεῖ προσευχὴ καὶ, κατὰ κανόνα, καθαρῶς μὲ τὸ ἀντισηπτικὸ τὴν περιοχὴ τοῦ δέματος ποὺ θὰ χειρουργήσω, ξεκινώντας μὲ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ γιὰ εὐλογία. **Σὰς ἐξομολογοῦμαι ὅτι πολλὰς φορές «ἐφημερεύει» ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς καὶ ζοῦμε τὴν παρουσία Του ...** Μπορῶ νὰ πῶ σὲ κάθε συνάδελφο: τὸ ἀπόλυτο εἶναι θεία κτίση. Τὸ σχετικὸ μὲ τὴν πρόοδο

τῆς ἐπιστήμης, τὴν πείρα, τὴν τέχνη, τὴν τόλμη καὶ τὴν ἀρετὴ, χειρουργοῦμε. Δὲν ἀνήκει, ὅμως σὲ ἐμᾶς τὸ 100%. Μπορεῖ νὰ ἔχω ἐκτελέσει μίαν ἐπέμβαση 20.000 φορές καὶ ὕστερα ἀπὸ τόση πείρα νὰ παρουσιάσει κάποιος μιὰ ἐμπλοκή, ἓνα κακό.

Γι' αὐτὸ ὁ ἴδιος προσωπικὰ ἔχω τὴν προσευχὴ ὡς νοερὸ ὄπλο ... Ἐνὰ ἔθνος καὶ μιὰ πατρίδα μπορεῖ νὰ ἐλπίζουν, ἂν ἡ νεολαία ὑπερέχει τῶν γερόντων, ἂν οἱ γεννήσεις ὑπερέχουν τῶν θανάτων. Τώρα ἐμεῖς ἔχουμε ἓναν γερασμένο πληθυσμὸ μὲ 120.000 θανάτους καὶ μόνο 100.000 γεννήσεις. Μὲ τὴν Ἑλλάδα νὰ ψυχορραγεῖ στὴν ἐντατικὴ μονάδα ἔχουμε ἐλεύθερες τίς ἐκτρώσεις μὲ 1.000 δολοφονίες κάθε πρωί. Χίλια ἑλληνοπούλα κάθε πρωὶ σκοτώνονται. Ἄν κοιτάξεις τὸ καρδιογράφημα ἐνὸς ἐμβρύου θὰ δεῖς τὴν καρδιά του νὰ

κτυπᾶ ἀπὸ τὴν 4^η ἑβδομάδα. Μιλᾶμε γιὰ δολοφονίες σὲ ἄτομα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἀμυνθοῦν. Πετᾶμε στοὺς ὄχετοὺς 350.000 ζωὲς τὸ χρόνο, δηλαδή μιὰ πόλη σὰν τὴν Πάτρα».

ΟΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΣ

Τὸ 529 μ.Χ. ὁ Ἰουστινιανὸς διατάζει τὴν ὀριστικὴν κατάργησιν τῶν φιλοσοφικῶν σχολῶν τῶν Ἀθηνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῆς περιφημῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος, ἡ ὁποία μετροῦσε 916 χρόνια συνεχοῦς πνευματικῆς προσφορᾶς. Ἡ Ἀθήνα μαρμαζώνει καὶ οἱ μεγάλοι δάσκαλοι καὶ φιλόσοφοι ἐκδιώκονται ἢ αὐτοεξορίζονται γιὰ νὰ γλιτώσουν ἀπὸ τὴν θανατικὴν ποινή. Ὁ διωγμὸς ἐπεκτείνεται στὴν Ἰωνία, στὴν Ἀλεξάνδρεια, στὴν Ἀντιοχεῖα καὶ στὶς ἑλληνόφωνες ἐπαρχίαι τῆς Συρίας, τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Αἰγύπτου. Οἱ σοφοὶ ἄνδρες καὶ φιλόσοφοι αὐτοεξορίζονται στὴν φιλόξενη αὐλὴ τοῦ Βασιλιᾶ Χοσρόη Α΄ τῆς Περσίας. Ἡ

πρῶτη Ἀναγέννησις τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων δὲν ἔλαβε χώρα τὸν 15^ο αἰῶνα στὴν Ἰταλία, μὲ ἐπίκεντρο τὴν Φλωρεντία, ἀλλὰ ἑπτὰ αἰῶνες νωρίτερα, τὸν 8^ο μ.Χ. αἰῶνα στὴν Ἀραβία καὶ τὴν Περσία, μὲ ἐπίκεντρο τὴν πόλιν τῆς Βαγδάτης. Οἱ Ἀραβες καὶ οἱ Πέρσες ἐπέδειξαν μιὰ πρωτοφανῆ θέλησιν νὰ ἔρθουν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν καὶ τὶς ἑλληνικὰς ἐπιστήμας, σὲ μιὰ περίοδο ποὺ ὀλόκληρη ἡ Εὐρώπη εὐρίσκετο σὲ παρακμῇ. Τὰ ἑλληνικὰ συγγράματα ἀπετέλεσαν γιὰ Πέρ-

σες καὶ Ἀραβες ἕναν ἀνεξάντλητον θησαυρὸν γνώσεως καὶ ἔγινε ἡ Βαγδάτι ἡ «Ἀθήνα τῆς Ἀνατολῆς». Τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων σοφῶν συνέφεραν στὴν Βαγδάτι κατὰ χιλιάδες καὶ ὁ χαλίφης Ἄλ-Μαμουὺν πλήρωσε ὑπέρογκα ποσὰ στοὺς μεταφραστὰς τοῦ γιὰ νὰ ἐπισπεύσουν τὶς μεταφράσεις στὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν. Τὸ 823 μ.Χ. ὁ στρατὸς τοῦ χαλίφης τῆς Βαγδάτης Ἄλ Μαμουὺν συγκρούεται μὲ τὸν στρατὸν τοῦ Βυζαντινοῦ Μιχαὴλ Β΄ στὴν Μικρὰ Ἀσία καὶ νικᾷ. Γιὰ νὰ ὑπογράψῃ σύμφωνον εἰρήνης καὶ ἐπιστροφῆς τῶν Ἑλλήνων αἰχμαλώτων ἀπαιτεῖ ὁ Ἄλ Μαμουὺν ἕναν πρωτοφανῆ ὄρο στὴν στρατιωτικὴν ἱστορία. Νὰ τοῦ παραδοθοῦν ἀντί-

Ἡ Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνος μὲ τοὺς ἑξαιρετικοὺς μαθητὰς τῆς

γραφα ὄλων τῶν συγγραμμάτων τῶν Ἑλλήνων σοφῶν ἀπὸ τὶς βιβλιοθήκας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ χαλίφης μεταφέρει τὰ συγγράματα στὴν Βαγδάτι καὶ ἰδρύει τὴν Ἀκαδημία τῆς Βαγδάτης καὶ ἕνα εἰδικὸν μεταφρα-

στικὸν κέντρο, τὸ ὁποῖο ὀνομάζεται «Οἶκος τῆς Σοφίας». Σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ τὸ Βυζάντιον ἔχει ἀρχίσει νὰ χάνει τὴν αἴγλην του, ἡ Βαγδάτι, σιγηρὴ καὶ στὴν ἑλληνικὴ κληρονομία διεκδικεῖ τὸν τίτλον τοῦ παγκόσμιου πολιτιστικοῦ κέντρου. Γύρω στὸ 850 μ.Χ. ἔχουν ἤδη μεταφραστῆ στὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν τὰ περισσότερα συγγράματα τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἱατρικῆς, τῆς ἀστρονομίας καὶ τῶν μαθηματικῶν. Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Βαγδάτης ἀπετέλεσε τὴν μεγάλην λείαν γιὰ τὰ ἀμερικανικὰ στρατεύματα κατὰ τὴν εἰσβολὴν τους στὴν Βα-

γδάτη τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2003. Ἦταν τέτοιο τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς λεηλασίας τῆς βιβλιοθήκης ποὺ δὲν διασώθηκαν οὔτε τὰ μικροφίλμ στα ὁποῖα ἦταν ἀποτυπωμένα τὰ χιλιάδες χειρόγραφα. Ὁ πόλεμος στὸ Ἰράκ ἐγίνε ἀφενὸς γιὰ τὸ πετρέλαιο, ἀφετέρου διὰ τὸν ἔλεγχο τῆς παγκόσμιας γνώσης μὲ τὰ ἑλληνικὰ συγγράμματα.

ΑΙΩΝΙΑ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Ἔθνος, πατρίδα, σημαία. Αἰώνια εὐγνωμοσύνη στὶς νηπιαγωγούς καὶ στοὺς δασκάλους ποὺ μᾶς φύτεψαν αὐτὰ τὰ ἰδανικά, αὐτὰ τὰ σύμβολα.

Καὶ μπαίνεις στὴν ἐφηβεία καὶ ἀναποδογυρίζουν ὅλα. Φτάνεις καὶ σὲ ἀκρότητες, καὶ ὅλα σοῦ φταίνει. Καὶ παθιάζεσαι καὶ παρασύρεσαι καὶ ἔντονα αἰσθάνεσαι.

Καὶ μπαίνεις στὰ 20 καὶ ἀγωνίζεσαι. Σπουδές, μέλλον, ἀποκατάσταση. Ἡ Ἑλλάδα ποὺ ἀρχίζει καὶ σὲ πληγώνει. Ἀρχίζεις καὶ μαθαίνεις τὸ σύστημα. Κατεβαίνεις ἀπὸ τὰ συννεφάκια. Πολιτικοί, συστημικοί, βολεμένοι. Τσαλαπατοῦν τὸ ἔθνος, ἐκπορνεύουν τὴν πατρίδα, ἐκμεταλλεύονται τὴν σημαία. Γιὰ νὰ φτιάξουν καριέρα, ὄνομα, λεφτά. Τί νὰ κάνεις; Σιωπᾶς. Δὲν γίνεται ἄλλιῶς...

Καὶ νὰ ποὺ εἶσαι στὰ 30. Ἀκοῦς καθαρότερα τώρα. Τὸ διάγγελμα βγῆκε: «Ὅποιος μιλάει γιὰ ἔθνος, πατρίδα καὶ σημαία εἶναι φασίστας». Δὲν σοῦ φτάνουν οἱ πατριδοκάπηλοι, ἔχεις καὶ τοὺς μπουρδολόγους. Βούτυρο στὸ ψωμί ὅσων ἀνεγκέφαλων νομίζουν ὅτι ἱερὸ χρέος τοῦ γνήσιου Ἑλληνοῦ εἶναι νὰ χτυπάει μὲ τὸ κοντάρι τῆς σημαίας ὄσους δὲν ταιριάζουν μὲ τὴν γνησιότητα. Νὰ μιλήσεις; Νὰ πεις τὰ αὐτονόητα; Κι ἂν σὲ ποῦν οἱ ἄλλοι φασίστα; Τί νὰ κάνεις; Σιωπᾶς. Δὲν γίνεται ἄλλιῶς...

Μπῆκες στὰ 40 πλέον. Ἀρκετὰ ἔχουν ξεθωριάσει πιά. Συνήθισες. Δὲ λέω, καλὰ τὰ ἰδανικά καὶ οἱ ἀξίες, ἀλλὰ πιδ βολικὸς εἶναι ὁ πολτός. Ποῦ χρόνος καὶ διάθεση γιὰ συναισθηματισμούς... Πάει καιρὸς ἀπὸ τότε ποὺ συγκινήθηκες στὴ θέα τῆς σημαίας ἢ στὸ ἄκουσμα τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου. Πάει καιρὸς ἀπὸ τότε ποὺ διάβασες, εἶδες, ἄκουσες κάτι γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ τόπου σου, γιὰ τὴν πατρίδα, γιὰ τὸ ἔθνος. Λογαριασμοὶ τρέχουν, ὑποχρεώσεις περισεύουν, ἐκκρεμότητες περιμένουν. Τι νὰ κάνεις; Σιωπᾶς. Δὲν γίνεται ἄλλιῶς...

Ἐπέτειος 28^{ης} Ὀκτωβρίου. Σταμάτα γιὰ λίγο. Γιὰ λίγο μόνο. Κοίτα! Καὶ κάπου ἐκεῖ βλέπεις πλέον καθαρά. Βλέπεις πίσω, στὸν κόσμο τῆς ἀθωότητας, τῶν ὁραμάτων, τῆς ἀπλότητας. Βλέπεις ἐκεῖνο τὸ πεντάχρονο τσολιαδάκι ἀπὸ τὸ παρελθόν σου, μὲ τρεμάμενο βῆμα καὶ χαμηλὸ βλέμμα νὰ ἀνεβαίνει πάνω στὴ μαθητικὴ καρτέκλα γιὰ νὰ πεῖ τὸ ποίημα. Γιατί βλέπεις λίγο θολά; Δὲν εἶναι τίποτα. Τὰ δάκρυά σου εἶναι ποὺ ποτίζουν αὐτὰ πού σου φύτεψαν οἱ νηπιαγωγοὶ καὶ οἱ δάσκαλοι. Ἄχ, πῶς θὰ ἦθελες πάλι νὰ πεις:

**Πάντα κι ὅπου σ' ἀντικρίζω,
μὲ λαχτάρα σταματῶ,
ὑπερήφανα δακρυζῶ,
ταπεινὰ σὲ χαιρετῶ.**

**Κι ἀπ' τὰ στήθη μου ἀνεβαίνει
μιὰ χαρούμενη φωνή:
«Νᾶσαι πάντα δοξασμένη,
ὦ Σημαία γαλανή!»**

Κι ἄς μὴν εἶναι ἐκεῖ ἡ μαμὰ
καὶ ἡ γιαγιά νὰ σοῦ δώσουν ἕνα
γλυκὸ φιλί. Ἄς μὴν εἶναι ἐκεῖ ὁ
μπαμπὰς καὶ ὁ παππούς νὰ σοῦ
στείλουν ἕνα ζεστὸ βλέμμα. Ἄς μὴν
εἶναι ἐκεῖ ἡ ἀγαπημένη σου δασκά-
λα νὰ σοῦ χαϊδέψει τρυφερὰ τὰ
μαλλιά...

Παναγιώτης Ἀσημακόπουλος
Θεολόγος καθηγητῆς

ΦΤΑΙΜΕ ὍΛΟΙ

**Φταῖμε ὅλοι, διότι καταργήσαμε
τὸν Θεό. Στὴν θέση τῆς Ἐκκλησί-
ας βάλαμε τὶς Στοές... ἀντικατα-
στήσαμε τὸ Γάμο μὲ τὴ συμβολαιο-
γραφικὴ πράξη, τὴν Μάνα μὲ τὴν
τηλεόραση, τὰ παιδιὰ μὲ τὰ σκυ-
λιά... Τὸν Πνευματικὸ μὲ τὰ μέντι-
ουμ, καὶ τὸν ψυχολόγο... Τὴν Λει-
τουργία μὲ κολυμβητήριο, τὴν προ-
σευχή μὲ γιόγκα, τὴν νηστεία μὲ
δίαιτες, καὶ τὸν Χριστὸ μὲ τὸν χρυ-
σό... Ἔτσι ἄδειασε ἡ ψυχὴ μας.
Ἡ κρίση ἡ μεγάλη, δὲν εἶναι ποὺ
δὲν εὐημεροῦμε, εἶναι ποὺ δὲν με-
τανοοῦμε...**

**ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΧΑΝ ΦΙ-
ΛΟΤΙΜΟ ΚΑΙ ΕΛΕΓΑΝ ΟΧΙ!!
(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1^η σελίδα)**

... ποὺ ὁ Νικόλας ἔλειπε ἀπὸ τὸ χω-
ριό, ἐμφανίστηκαν στὸ σπίτι του
δύο ἄντρες ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἦταν
ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρα-
τοῦ, πήραν τὰ πράγματα ἐκτὸς ἀπὸ
τὴν σημαία καὶ ἕνα ξίφος. Ὅταν ἐ-

πέστρεψε στὸ χωριὸ ἄρχισε νὰ δέχε-
ται πιέσεις ἀπὸ τοὺς Ἴταλούς, γιὰ νὰ
τοὺς δώσει τὴ σημαία καὶ τὰ πράγ-
ματα. «Στὶς 2 Ὀκτωβρίου τοῦ 1942
εὕρισκόμενος σὲ ἕνα φιλικὸ σπίτι
μακριὰ ἀπὸ τὸ δικό μου, εἶδα νὰ ἔρ-
χονται Ἴταλοί, ποὺ εἶχαν φτάσει
γρηγορότερα στὰ 70 μέτρα εἶχαν
στήσει στὸ ἔδαφος ἕνα ὄπλοπολυ-
βόλο, μὲ στραμμένη τὴν κάνη πρὸς τὸ
σπίτι μου καὶ ὁ λοχαγὸς μὲ τὰ κυά-
λια παρακολουθοῦσε κάθε κίνηση.
Ἐγὼ τότε δὲν προχώρησα νὰ πάω
σπίτι, ἀλλὰ ἀπὸ ἐκεῖ φώναξα τὴ μη-
τέρα μου νὰ ζώσει τὴ σημαία κάτω
ἀπὸ τὸ φαρδύ της φόρεμα, μὴν τυ-
χὸν οἱ Ἴταλοὶ κάνουν ἔρευνα». Οἱ Ἴ-
ταλοὶ δὲν βρῆκαν οὔτε τὸ ξίφος ποὺ
ἦταν κρυμμένο στὸ μπαούλο. Ὁ Λε-
οντάρης παρὰ τὶς ἀπειλὲς καὶ τὸν ἐκ-
φοβισμὸ τῶν Ἰταλῶν ἐπέμεινε ὅτι
δὲν εἶχε κανένα ἀντικείμενο στὴν
κατοχὴ του. Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα ἀ-
φοῦ βεβαιώθηκε ὅτι δὲν τὸν παρα-
κολουθοῦσε κανεὶς ἀποφάσισε νὰ
κρύψει τὰ στρατιωτικὰ κειμήλια...
«ἀναζήτησα κρύπητ ἔξω ἀπὸ τὸ χω-
ριὸ καὶ βρῆκα στὴ θέση Χαλκιώτη.
Ἔτσι περιτύλιξα σημαία καὶ ξίφος
μὲ μιὰ παλιὰ κουβέρτα καὶ τσουβά-
λια. Πῆγα καὶ τὰ τοποθέτησα κάτω
ἀπὸ ἕναν ὀγκόλιθο, φρακάρισα τὴν
ὄπη καὶ ἐκεῖ παρέμειναν ἀπὸ τὶς 4
Ὀκτωβρίου τοῦ 1942 μέχρι καὶ τὶς
ἀρχὲς Ἀπριλίου τοῦ 1945 χωρὶς νὰ
γνωρίζει κανένας ἀκόμα καὶ ἡ μάνα
μου». Ὁ Λεοντάρης ἀποκάλυψε τὴν
κρυψώνα στὰ τέλη Μαρτίου τοῦ
1945 ὅταν κλήθηκε ἡ κλάση του στὰ
ὄπλα. Ὁ διοικητῆς τῆς φρουρᾶς Τρι-
κάλων, Ἀχιλλέας Μακαρίτης ἐνθου-
σιάστηκε στὸ ἄκουσμα τοῦ νέου. Ἡ
σημαία ὄχι μόνον εἶχε σωθεῖ, ἀλλὰ
εἶχε διατηρηθεῖ σχεδὸν ἄθικτη στὴν
κρυψώνα. Ὁ Νικόλαος Λεοντάρης
τὴν παρέδωσε σὲ εἰδικὴ τελετὴ στὶς

21 Μαΐου τοῦ 1945. Γιὰ τὴν πράξη του τιμήθηκε μὲ τὸ μετάλλιο ἐξαιρέτων πράξεων. Ὁ Νομάρχης τῆς περιοχῆς τοῦ πρότεινε μιὰ θέση στὴν Ἑθνικὴ Τράπεζα, γιὰ νὰ τὸν ἀνταμείψει, ἀλλὰ ὁ Λεοντάρης δὲν δέχτηκε λέγοντας, ὅτι ἔκανε μόνο τὸ καθήκον του.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Μὲ λένε Σταυρούλα Κ. Θέλω νὰ ἀναφερθῶ σὲ τρία θαύματα ποὺ ἔζησα ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ καὶ τὴ συνοδεία Του μέσα σὲ λίγους μῆνες. Τὸ πρῶτο θαῦμα ἔγινε στὸν γαμπρό μου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ παρεξήγηση μὲ τὸν προϊστάμενό του τιμωρήθηκε μὲ ἔξοδο χωρὶς ἐπιστροφή. Ὁ καιρὸς περνοῦσε καὶ καμμία εἰδοποίηση γιὰ δουλειά. Ἔβλεπα νὰ ὑποφέρουμε ὅλοι, νὰ διαλύεται ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ πίκρα μου μεγάλη. Κάποια στιγμή, μὲ πόνο ψυχῆς, γονάτισα καὶ παρακάλεσα μὲ ὅλη μου τὴν ψυχὴ τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ καὶ τὸν Ἅγιο Νικόλαο νὰ σώσουν τὴν οἰκογένεια. Ἡ μεγαλοσύνη Τους μὲ ἄκουσε καὶ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ τοῦ τηλεφώνησαν γιὰ δουλειά! Τὸ ἐπόμενο θαῦμα ἔγινε στὴν κόρη μου, ποὺ εἶχε αἰμορραγίες καὶ πηγαίναμε

ἀπὸ τὸ ἓνα νοσοκομεῖο στὸ ἄλλο χωρὶς νὰ βρίσκουν κάτι. Καὶ πάλι, παρακάλεσα τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ, καὶ μὲ ἄκουσε καὶ πάλι. Τὸ τρίτο θαῦμα ἔγινε σὲ μένα. Ἔπεσα μὲ τὴν σπονδυλικὴ στήλη, ἡ ὁποία εἶναι παθιμὲν καὶ χειρουργημὲν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σπάσω τὸν καρπὸ μου καὶ νὰ τὸ βγάλω ἀπὸ τὴν κλείδωση. Στὸ νοσοκομεῖο κάνανε ὅ,τι μποροῦσαν, ἀλλὰ μοῦ εἶπαν πὼς ἂν μὲ ὄσα ἔκαναν δὲν μπῆκε στὴ θέση του ὁ καρπός, τότε θὰ χρειαστῆ ἐπέμβαση. Γυρνώντας στὸ σπίτι, διάβασα τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ καὶ ἔκανα τὴν παράκληση, νὰ μὲ βοηθήσει ἢ χάρη Του. Αὐτόματα αἰσθάνθηκα ἔνα σουβλερὸ πόνο μέσα στὴν κλείδωση τοῦ χεριοῦ μου καὶ ἄκουσα τρία κρὰκ-κρὰκ-κρὰκ καὶ ὁ πόνος σταμάτησε ἀμέσως. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή ἤμουν σίγουρη ὅτι ὅλα εἶναι καλά! Καὶ πράγματι, ἔτσι ἦταν. Εὐχαριστῶ θερμὰ τὸν Ἅγιο μας τὸ μεγάλο καὶ τὴ συνοδεία Του.

Μὲ σεβασμὸ καὶ ἀγάπη,
Κ. Σταυρούλα.

**ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΓΙΟΝ ΡΑΦΑΗΛ
καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου**
Κάθε Τετάρτη στὶς 4.30 μ.μ.

**ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΡΑΦΑΗΛ**
Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ
9.00 – 1.00 πρῶτὴ ἀνοικτὰ
1.00 – 4.00 Μεσημέρι κλειστὰ
4.00 – 5.30 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Φυλλάδιο
Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ»
Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, Ἰστοσελίδα: www.agiosrafael.gr
Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαὴλ Ἀλιπαρομάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,
E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς
Διεύθυνση: π. Ραφαὴλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.